

عنوان مقاله:

نقش بافت تاریخی در ارتقاء گردشگری با رویکرد توسعه پایدار و تاثیر تغییر کاربری زمین های اطراف

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

امیرعباس سعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهرداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بررسی گردشگری با توجه به انگیزه های مختلف آن نیاز به مطالعات دقیق دارد؛ زیرا نتایجی که از این مطالعات به دست می آید در برنامه ریزی در حوزه گردشگری بسیار موثر است و موجب شناخت بیشتر منابع گردشگری برای دست یابی به توسعه پایدار می شود. شهر آران و بیدگل به عنوان یکی از اصلی ترین مراکز گردشگری ایران هر ساله میزبان تعداد زیادی از گردشگران داخلی و خارجی است. هدف اصلی این پژوهش نقش بافت تاریخی در ارتقاء گردشگری با رویکرد توسعه پایدار شهرهای آران و بیدگل و تغییر کاربری زمین های اطراف می باشد که جهت نیل به این هدف؛ میزان گردشگری تاریخی و پایداری سطح گردشگری در این شهر مبتنی بر مولفه های اثرگذار بر میزان گردشگری تاریخی توسط ۳۸۳ نفر از شهروندان و گردشگران در هر یک از نمونه های منتخب مورد تحلیل و بررسی قرار می گیرند. نتایج نشان می دهد که بصورت کلی پتانسیل ها و ظرفیتهای گردشگری، ابعاد اقتصادی، ابعاد و مشخصه های تاریخی، ابعاد کالبدی، ابعاد اجتماعی و ابعاد ادراکی - معنایی مهمترین ابعاد اثرگذار بر توسعه گردشگری تاریخی پایدار در شهر آران و بیدگل هستند و در این بین بعد اجتماعی و کالبدی مهمترین معیار اثرگذار بر توسعه گردشگری پایدار بوده است. همچنین در این شهر سطح زیرساخت های موجود در زمینه گردشگری در شهر و کاربری زمین های اطراف میانگین رتبه پایینی را به خود اختصاص داده است که این امر ضرورت توجه به پتانسیل های گردشگری این شهر و استفاده از فرصت های آن را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

گردشگری تاریخی، گردشگری پایدار، شهرهای آران و بیدگل، توسعه پایدار، کاربری زمین، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671007>

